

holdt os til det, som i Øjeblikket synes os at være det, Opmærksomheden mest hæfter sig ved.

Jeg kan dog ikke gaa ned fra Talerstolen uden at udtale min Forbavselse over, hvad der fremgaar af Betænkningen og ogsaa har staaet i Bladene, at man har ulejliget alle Landets Menighedsraad med Henvendelse om, og at de allerfleste af dem, maaske alle, selv har ulejliget sig med at udtale sig om et Spørgsmaal som det almindelige borgerlige eller det fakultative Ægteskab. Skønt jeg lægger megen Vægt paa dette Spørgsmaal set fra et kirkeligt og kristeligt Synspunkt, er det alligevel et af de mindst vigtige Punkter i Lovforslaget; der er en hel Række af Bestemmelser, der betyder langt, langt mere baade for Befolkningen i Almindelighed og kristeligt og kirkeligt set. Men alle disse Bestemmelser synes Menighedsraadene slet ikke at have haft Øje for. Dette er for mig Vidnesbyrd om, at vi her staaar overfor noget opagiteret, og derfor tillægger jeg ikke de mange Udtalelser den Vægt, som nogle synes at tillægge dem. Man har peget paa et bestemt Forhold og sagt til Menighedsraadene: Vil I ikke udtale jer om det? Men Menighedsraadene er ikke blevet gjort opmærksom paa andre Ting, der er langt vigtigere. Saaledes er det gaaet til, at der ikke foreligger Udtalelser fra disse om, hvorvidt de mener, at man skal sætte noget saadant ind i Ægteskabsloven som, at Ægtefolk skal visse Troskab mod hinanden.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan fatte mig i stor Korthed, da Udvalgets meget ærede Ordfører bebudede at ville udtale sig angaaende de Ændringsforslag, der er stillede af Mindretal, naar de var begrundede af de paagældende Mindretal, hvilket jo nu har fundet Sted. Paa nærværende Tidspunkt skal jeg derfor indskrænke mig til at omtale nogle Hovedpunkter vedrørende Forslaget, navnlig saadanne, hvorom der er sket Henvendelser til mig. For det første maa jeg naturligvis bestemt fastholde Ønsket om, at man gennemfører Bestemmelsen om almindelig borgerlig Ægteforening. Hvorvidt det skal være en Giftefoged, der skal foretage denne Ægteforening, eller en Magistratsperson, paa Landet Sogneraadets Formand, det ligger mig ikke paa Sinde; men det, der ligger mig paa Sinde, er, at man ikke lader sig voldføre af Stikord og faar Folk til at tro, at det, man med Urette kalder tvungen borgerlig Ægteforening, men

som, som sagt, er almindelig borgerlig Ægteforening, skulde have noget med Tvang at gøre, og at paa den anden Side den fakultative Form for Ægteforening skulde have noget med Frihed at gøre. Begge Dele er forkerte. Ufri er netop det, man kalder den valgfri Ordning, thi den aabner en Adgang for Embedsstanden til at herske over Befolkningen, idet den giver de Præster, som det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) saa rigtigt betegnede som dømmesyge og herskesyge Præster — og saadanne er der, det kan ingen nægte —, Adgang til at øve en Kirketugt imod Befolkningen ved vilkaarligt at nægte unge Mænd og Kvinder, som henvender sig til saadanne Præster om kirkelig Ægteforening, at faa denne og derved sætte en Plet paa deres gode Navn og Rygte. Det er navnlig for at undgaa dette, at man bør have den almindelige borgerlige Ægteforening, og saa naturligvis ogsaa, fordi det er det eneste rimelige og fornuftige; da Ægteskabsstiftelsen er en rent borgerlig Akt med meget betydelige borgerlige Følger, er det det eneste naturlige og rimelige, at den indgaaes for den borgerlige Øvrighed. Hvis saa nogen i Modsetning til andre tillige ønsker den kirkelige Velsignelse af deres Ægteskab, kan de faa den bagefter.

Desuden er der et Hensyn at tage til Sønderjyderne, og naar det ærede 7de Medlem for Hovedstaden (Mathilde Hauschultz) forstærkede sin kvindelige Røst, da hun henvendte sig til mig angaaende dette, at jeg havde paaberaabt mig Sønderjydernes Stilling i den Henseende, og sagde: Sønderjyderne er ikke blevet spurgt, almindelig borgerlig Ægteskabsstiftelse er blevet Sønderjyderne paatvunget af Preusserne, og Sønderjyderne har vel ikke i den Grad vænnet sig til Tvang, at de ikke kan undvære den — saa tager det ærede Medlem fejl. Sønderjyderne er blevet spurgt, Sønderjyderne har udtalt sig. Der foreligger et Udkast til Lov vedrørende midlertidige Foranstaltninger til Afhjælpning af Præstemangelen indenfor Folkekirken, og dette Udkast er ledsaget af et Bilag, en Betænkning fra det kirkelige Udvalg, nedsat af den nordslesvigske Vælgerforening i 1919 i Anledning af Genforeningen med Danmark. I denne hedder det: „Lovene om borgerligt Ægteskab, Fødsels- og Dødsregistre ønskes bibeholdt. Saaledes vedtaget ved et Møde af det kirkelige Udvalg paa „Folkehjem“ i Aabenraa den 19. Marts 1919“. Der er Sønderjydernes Røst fra deres officielle Organ, Vælgerforeningen og det af den nedsatte kirkelige Udvalg, og det er et Svar,